

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین افشای عمومی حق الزحمه حسابرسی بر اندازه نسبی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی حسابداری، مدیریت و نوآوری در کسب و کار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فریده نورمحمدی - کارشناسی ارشد حسابداری، گروه حسابداری، واحد یزد، دانشگاه علم و هنر وابسته به جهاد دانشگاهی یزد، یزد، ایران

همایون اشکورجیری - دانشجوی دکتری حسابداری، گروه حسابداری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین افشای عمومی حق الزحمه حسابرسی بر اندازه نسبی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. هرچه تأمین کنندگان و مشتریان، نسبت به شرکت از اندازه نسبی بالاتری برخوردار باشند، توان چانه زنی آنان در مقایسه با شرکت افزایش می یابد. بنابراین، بالاتر بودن اندازه تأمین، کنندگان و مشتریان نسبت به شرکت، توان چانه زنی آنها را بهبود می بخشد. طبق تحقیقات پژوهشگران شرکت هایی که از اندازه بزرگتری برخوردارند روش تجزیه و تحلیل داده ها از رگرسیون خطی استفاده شده است و همچنین تعداد نمونه که از روش نمونه گیری حذف سیستماتیک از جامعه آماری شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تعداد ۱۲۷ شرکت در دوره زمانی ۱۳۹۳-۱۳۹۸ انتخاب شده است. روش گردآوری اطلاعات از صورت های مالی حسابرسی شده شرکت های موجود در بورس اوراق بهادار تهران و همچنین از سایت کدال و نرم افزار رهاورد نوین می باشد. نتایج آزمون فرضیه ها نشان دهنده رابطه مستقیم و معناداری بین حق الزحمه حسابرسی و اندازه نسبی می باشد.

کلمات کلیدی:

حق الزحمه حسابرسی، اندازه نسبی، بورس اوراق بهادار تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1122778>

